

Léhko bi bilo, isto sestaviti po raznih virih, kajti pedagogična literatura je pri inih narodih vže jako razvita. A mislil sem si, da dosežem najprej svoj namen, ako preložim na slovenščino kako drugo že uvedeno in obče priznano učno knjigo. Odločil sem se torej za vzgojeslovje, katero je v nemščini spisal dr. Jos. Mich, c. kr. šolski svetovalec in ravnatelj c. kr. izobraževališča za učitelje in učiteljice v Opavi. Ta knjiga obseza ob kratkem vse potrebno ter je vrhu tega vrejena po zahtevah „Organisations-Statut der Bildungsanstalten für Lehrer und Lehrerinnen an öffentlichen Volksschulen in Österreich“, uvedenim z ukazom vis. c. kr. poučnega ministerstva z dne 31. julija 1886. l. št. 6031.

Kar se tiče prevoda samega, omeniti mi je, da sem se z večine strogo držal razdelbe in vsebine nemškega izvirnika. Vender nisem mogel kaj, da ne bi tu in tam česa dodal ali izpremenil; sosebno se mi je zdelo prilično, da sem uvrstil na primernih mestih zlate izreke našega prvega pedagoga A. M. Slomškega. S tem, upam, dobila je knjiga bolj domače lice ter se bolj prilaga slovenskim razmeram.

Akoravno pa je knjiga namenjena v prvi vrsti našim učiteljiščem, vender se naadam, da jo bodo s pridom rabili ne le učitelji sploh, temveč tudi drugi razumni roditelji, kateri so do sedaj pogrešali take knjige.

Cena knjigi je za neude 1 gld. 40 kr. (po pošti 5 kr. več). Poleg tega so se izdali posebni odtiski „Občnega vzgojeslovja“ (cena 80 kr.) in „Pouk o črtežih“ (cena 30 kr., po pošti 5 kr. več). „Pedagogični letnik“ je tudi po vnanjem prav lepo opravljen. Vsak učitelj in vsaka učiteljica, pa tudi vsaka učiteljska knjižnica naj bi si nemudoma naročila to lepo knjigo. Vrlemu „Pedagogičskemu društvu“ v Krškem pa kličemo: Napreduje naj še dalje tako vztrajno in plodovito kakor je prvo leto začelo!

— „**Angeljček, otrokom učitelj in prijatelj**“. Izdal Anton Kržič. II. zvezek. V Ljubljani, 1887. Samozaložba. Tiskala „Katoliška Tiskarna“. Kakor je naša mladina prvi zvezek veselo vzprejela, bode gotovo tudi tega, ker je še toliko lepši. Stane le 12 novčičev, tedaj vsebina, oprava in cena vse je ugodno, da se delce kar samo priporoča.

— Prvi zvezek „**Knjižnica za mladino**“, ki jo izdaja „Slov. učiteljsko društvo“, je tudi užé natisnen in se bode prihodnje dni razpošiljal in prodajal. Drugo pot več o tem lepem novem podjetji.

— „**Jos. Stritar-jevih zbranih spisov**“ je užé na svetlem tretji snopič, ki nadaljuje poezije Stritarjeve.

D o p i s i

Iz Šmarije pri Jelšah. Šmarijsko-Rogaško učiteljsko društvo je imelo svoje tretje zborovanje dne 31. maja t. l. pri sv. Križu na Slatini. G. R. Knaflič je poročal dalje o »izdaji organizovane knjižnice za slov. mladino« (Glej 11. in 12. štev. »Popotnikovo« in 12. štev. »Uč. Tovariša«). Ker je slavnoznani g. Lego v Pragi začetnik »org. knjižnice za slov. mladino«, zato nariše poročevalec tridesetletno delovanje Legovo za naš napredek, iz katerega poročila podajemo sledeči izvod:

Gosp. Jan V. Lego promatra z največim zanimanjem in pozornostjo razvoj naše literature, učiteljstva in šolstva. On podpira neposredno in posredno vsa naša znamenitejša društva, kakor: »Dramatiško društvo«, »Slov. Matico« (radi velikih zaslug imenovan njenim častnim členom) »Slov. učit. društvo v Ljubljani«, »Pedagogičsko društvo« na Krškem i. t. d. Ljubljanskim in drugim dijakom doposlal je v dveh letih do 300 gld. českých knjig, na ta način se je učilo in se še uči v Ljubljani do 100 dijakov českého jezika, od katerih je dospelo 30 do tolike dovršenosti, da prelagajo dandanes razna beletristiška dela na slov. jezik. Kandidatje učiteljišča so dobivali od njega pet českých pedagogičských časopisov. Na ta način se poznajo naši prihodnji učitelji užé kot kandidatje s českým šolstvom in učiteljstvom, kar koristi brez ugovora našemu učiteljstvu in naši šoli. Pred jednim letom je otvoril g. Lego v Pragi posebni kurz za slov. jezik, kjer poučuje do 80 učiteljev in učiteljic slov. jezik, da upozná naše učiteljstvo s českým. Za svojega 18letnega uradovanja na Slovenskem si je g. Lego popolnoma osvojil slov. jezik ter upoznal naš národ po vseh straneh njegovega življenja. On vé predobro, da je šola ona podloga, na katero se osniva národná individualnost in da bode naša literatura le tedaj uspevala, ko budemo imeli bogato literaturo za mladino, a promatrajoč slov. šolstvo je takoj uvidel našo hibo, namreč, da nam nedostaje »organizovane knjižnice za mladino«, zato nam hoče tudi po tej strani priskočiti. Njegovim posredovanjem se je v seji »Slov. učit. društva« (Ljubljana) dne 7. vinotoka 1886. l. živahno debatovalo, a žalibog, narisala se je nemožnost tega podjetja (pomanjkanje pisateljev! za-

ložnik, naročniki, denar), da se je društvo »Nár. Šola« čutilo poklicano mesto »Slov. učit. društva« prevzeti to nalogo. »Nár. Šola« je obljubila 300 gld. podpore, 200 gld. bi prosila od družbe sv. Cirila in Metoda, a vsoto X od deželne vlade Kranjske, na ta način bi se lahko, če tudi s pičlim številom naročenih šol, začelo finančno delovati (letnina 2 gld. za 5 do 6 knjig). Začasno se je ustanovil odbor izven kroga »Slov. učit. društva«, kateremu je bilo pisatelje nabirati. Pisateljev se je nabralo primerno lepo število, od katerih je eden doposlal pred časom svoj rokopis »Nár. Šoli« pet pisateljev pa »Slov. učit. društvu« v Ljubljani, a 6 pisateljev si je pridržalo svoje rokopise do odločilnega časa. Ko je g. Legu zvedel za navedeno »nemožnost«, daroval je 7 ces. zlatnikov kot častno nagrado za najboljšo slov. povest za mladino (glej razpis po vseh časopisih), a za zboljšanje honorarja pisateljem in za založnika poskrbi sam. Torej nam učiteljskim društvom treba samo reči svoj milostni »da!« iztegniti roke ter vzprejeti z hvaležnostjo Legovo požrtvovalnost ter vsaj nekoliko podpirati to podjetje. — Poroč. stavi sledeči predlog:

1. Šmarijsko-Rogaško učiteljsko društvo izrazi g. Janu V. Legu v posebnem pismu i po českih pedagogijskih časopisih svoje priznanje njegovih zaslug za naše šolstvo in naš jezik mej českim učiteljstvom. Predlog se jednoglasno vzprejme.

Da se nameravana organizacija do novega leta uresniči; zato je treba mej učiteljstvom teoretičnega in praktičnega delovanja t. j. učiteljska društva naj izražajo po zborovanjih svoje mnenje i. t. d.; osobito pa je treba, da se o tej izdaji sporazumó vsa naša društva, kajti takovemu podjetju je treba pripravljati »pot Gospodovo«, sicer je ves trud brez izdatnega uspeha. »Slov. učit. društvo« je torej ukrenilo na nepravo pot, če misli, da bode samo kaj izvelo brez pomoči drugih. *) Učitelji smo pedagogi ter se ne smemo tudi pri takih in sličnih podjetjih oddaljiti od pedagogijskih načel, temveč se moramo poprijeti premišljene in ugodne metode to je, »organizacija«, a njen plod bode »organizovana knjižnica«. — Poročevalec stavi sledeči predlog:

2. Da se pričné mej slov. učiteljstvom živahnejše delovanje bodi si neposredno ali posredno za »organizovano knjižnico za slov. mladino«; zato poziva Šmarijsko-Rogaško učiteljsko društvo s posebnimi dopisi i po pedagogijskih časopisih vsa učit. društva na Slovenskem a) da konstatujó v zborovanjih po pedagogijskih in nepedagogijskih časopisih nujno potrebo in korist »organizovane knjižnice za slov. mladino«. b) da izrazijo svoje mnenje ter določé izdajajoči faktor (ali »Nár. Šolo« ali »Slov. učit. društvo« v Ljubljani). c) da delujejo teoretično in praktično na ustanovo oziroma na širjenje »org. knjižnice«. Teoretično, da razpravljajo v tej zadevi ter širijo zanimanje, praktično, da nabirajo v svojem okraji krajne šolske svéte in premožnejše občane za naročnike ter pisatelje učitelje in neučitelje. Predlog se jednoglasno vzprejme.

3. Predlog, da bi Šmarijsko-Rogaško učit. društvo prirejevalo vsako leto po jedno ali dve veselici (koncert ali akademijo) se za letos ovrže, vendar se priporoča ostalim društvom. Čisti dohodek bi se daroval ali kot častna nagrada pisateljem (po načinu g. Lega) ali kot naročnina za »org. knjiž.« ubožnim šolam dotičnega okraja.

Poziv slov. učiteljskim društvom na Slovenskem.

Podpisano društvo je v sejah dné 5. in 31. maja 1887. l. (glej dopis v 11. in 12. štev. »Popotnikovej« in v 12. in 13. štev. »Uč. Tovariša«) debatovalo »o izdaji organizovane knjižnice za slov. mladino« ter vzprejelo sledeče predloge:

1. Društvo konstatuje jednoglasno nujno potrebo in korist »organizovane knjižnice za slov. mladino«.

2. Členi Šmarijsko-Rogaškega okraja prevzamejo dolžnost širiti »organizovano knjižnico za mladino« po šolah in med národom.

3. Da se pričné med slov. učiteljstvom živahnejše delovanje bodi si neposredno ali posredno za »org. knjiž. za slov. mladino«; zato poziva Šmarijsko-Rogaško učit. društvo s posebnimi dopisi in po časopisih vsa učiteljska društva na Slovenskem,

a) da konstatujejo v zborovanjih po pedagogijskih in nepedagogijskih časopisih nujno potrebo in korist »org. knjiž. za slov. mladino«,

b) da delujejo teoretično in praktično na ustanovo »org. knjiž.« Teoretično, da razpravljajo o tej zadevi ter širijo zanimanje, praktično, da nabirajo v svojem okraji krajne šolske svéte in premožnejše občane za naročnike ter pisatelje učitelje in neučitelje,

c) da določé izdajajoči faktor (Ali »Pedagog. društvo« na Krškem, ali »Nár. Šolo«, ali »Slov. uč. društvo« obe v Ljubljani.)

*) Vsako društvo ima namero, da dela »z združeno močjo«; isto nadeja se tudi »Slov. učit. društvo«.

4. Društvo izrazi g. Ivanu V. Legu kot začetniku naše »org. knjiž.« svoje priznanje njegovih zaslug.

5. »Slovenskemu učit. društvu« v Ljubljani se odsvetuje izdavanje knjižnice v posameznih zvezkih in v nedoločenih obrokih (»neorganizovana knjižnica«).

Kaj je »organizovana knjižnica za slovensko mladino«? Je po Legovem in našem načrtu sledeča:

Ker pri vladajočih okoliščinah ni koristno novega društva ustvarjati; zato naj kako društvo na Slovenskem preosnuje svoja pravila in delovanje na toliko, da bode izdaval po načinu družbe sv. Mohorja v letnem a ne v mesečnih ali nedoločenih obrokih po 5 do 6 knjig istega obsega za mladino s sodelovanjem celokupnega učiteljstva na Slovenskem i to s sledečim načinom:

1. Dotično društvo se ali popolnoma preosnuje za izdajo knjižnice ali pa si osnuje poseben odsek za izdajo.

2. Vsaka šola plača od svojega prinosa za šolsko knjižnico 2 gl. kot naročnino za »org. knjižnico«. Tisoč naročnikov (800 šol + 200 oseb) vrže 2000 gl. ako se prištejemo razne podpore, se z navedenim zneskom lahko prične finančno delovanje.

3. Dotično društvo prosi v svojem začetku podporo pri a) državnem zboru; b) deželnem zboru in dež. šol. svetu Kranjskem in dr.; c) društvu sv. Cirila in Metoda; d) premožnejših rodoljubih in prijateljih šolstva.

Da se oglasi koj od začetka 1000 naročnikov bodi skrb učiteljstvu, katero naj deluje pri krajnih šolskih svetih za naročnino svojih šol, ako se isti ni odredil letnega prinosa za šolsko knjižnico, a da se bode učiteljstvo za tako knjižnico zanimalo, jamči nam učiteljski poklic, po katerem smo tako knjižnico dolžni ustanoviti in sicer: 1. Po svojem poklicu iz pedagogijskega stališča. 2. Iz narodnega stališča kot faktor ljudske izobraženosti in narodne prosvete 3. Iz kulturnega stališča kot faktor kulture in posebej 4. Iz literarnega stališča kot faktor literature. Koristi: a) Pouk in vzgoja šolska in domača bi bolje napredovala; kajti knjige za mladino so sredstvo pouka in odgoje, za učitelja, duhovnika in roditelje, za šolo, cerkev in dom. b) S knjigami se množi čitateljstvo, a čim večje je čitateljstvo, tem bolje raste narodno razumnost, veljava in častno ime domá in drugod. c) Pospešuje se vsa literatura; kajti ko doraste mladi rod, ki se je privadil čitati, dobí vsa literatura mnogo naročnikov, da i pisateljev. d) Šole dobé na ta način svoje knjižnice, ki so do sedaj pač slabe in lóšave.

Kakor hitro se učiteljstvo resno poprime tega podjetja, ono ne more izpodleteti; pisateljev imamo dovoljno število, nekoji so se vže takó rekó obvezali, priskrbeti pri enakih okoliščinah vsako leto rokopiš za jedno knjigo, založnika je pa lahko dobiti, če tudi na upanje, samo jamčiti mu moramo (z obćnim zanimanjem), da podjetje ne izpodleti. Sicer nam tudi po tej strani priskoči z besedo in djanjem slavni naš g. Jan V. Lego. Učiteljska društva naj prirejajo koncerte in akademije, čisti dohodek pak darujejo ali kot častno nagrado pisateljem za dobre povesti (po načinu g. Lega) ali kot začetno naročnino ubožnim šolam dotičnega okraja. **Ako bi dandanes vže imeli toli naglašeno „Zvezo slov. učiteljstva“, bi se nameravana „org. knjiž.“ lože uresničila. Bodi nam torej ta zadeva pozivajoči glas k združenju našemu v organizovano celoto po načinu naših hrvatskih, českich in drugih kolegov.**

Slavna uč. društva in ostalo učiteljstvo! Vsak omikan národ skrbi za svojo mladino tudi s tem, da mu vzdržava bogate šolske knjižnice. Zakaj bi torej Slovenec in zopet le Slovenec tudi v tem oziru zaostajal za drugimi národi. Jedenkrat pride gotovo do tega, da bode imela pri nas vsaka ljudska šola svojo knjižnico za mladino. Zakaj bi se torej mi ne potegnoli za čast prvenstva, ko vidimo, da je naš národ po družbi sv. Mohorja pridobljen za knjigo in da nam »organizovane knjižnice za mladino« ne ustanovi ne obrtnijski, trgovski i. t. d. stan, temveč le učiteljstvo; kajti knjiga za mladino spada jedino v naše področje!

V svesti si popolnega prepričanja svojih učiteljskih dolžnosti poziva torej podpisano društvo vsa uč. društva in ostalo učiteljstvo na Slovenskem k razpravljanju po zborovanjih ter k dejanski izvršitvi predlogov navedenih pod 1., 2., 3., a, b in c, 4. in 5.

V Šmariji pri Jelšah dné 21. junija 1887. l.

Šmarijsko-Rogaško učiteljsko društvo.

Iz Celovea. Slavnost zlatomašnika Einspielerja. Dné 21. avgusta t. l. bode naš marljivi, zaslužni in občespoštovani prvoboritelj in starosta koroških Slovencev, preč. gosp. prof. **Andrej Einspieler**, v svojem rojstnem kraju, v Svečah v Rožni dolini, daroval zlato mašo.

— V ta namen sestavil se je v Celovcu slavnostni odbor, kateremu je nalog, takoj vse potrebno ukreniti, da se priredi slavljenčevim ogromnim zaslugam dostojna in primerna slavnost.

Iz Litjskega okraja. (Dalje in konec.) Prvi se oglasi g. Janowsky, kateri meni, da to ni postavno dovoljeno in bi se morala poprej oblastva povprašati. G. Toman pa je popolnoma zoper deljenje, ker za one krajcarje, katere dobi posamni okraj, ne moglo bi se kaj izdatnega kupiti in prvi nalog knjižnice je pa menda vendar le to, da se nakupijo knjige, katerih si posamnik ne more omisliti.

G. Zajec zavrača g. Janowsky-ja, da postavno je menda dovoljeno, ker jo imajo v postojnskem okraju razdvojeno, na kar mu pa g. Cepuder odgovarja, da se litijski okraj nikakor ne more s postojnskim primerjati, zato je i zoper deljenje.

Predlog se proti dvema glasovoma zavrže. Vzprijme se pa predlog g. Škrbinca: »knjižničnemu odboru se naroča, da knjige (ta jih je imenoval) pregleda, in ako so res prazne, kakor je po naslovu soditi, naj se izbacnejo«.

Ko se je še knjižnični denar za tisk knjižice »Opis okr. glavarstva« dovolil, sledilo je poročilo knjižničnega odbora, iz katerega povzamem, da imamo okoli 250 knjig, časopisov itd. z letošnjim naraščajem 46. Ker se je, kakor sem zgoraj omenil, denar drugam namenil, niso se vsled predloga g. Zajca nikake knjige v nakup določile.

V stalni odbor so izvoljeni gg. Škrbinec, Cepuder, Zajec, Janowsky in Gross, — v knjižnični pa gg. Cepuder, Toman, Zajec (predsednik), Škrbinec, Janowsky in gđ. Setina.

Navzoče počastil je i naš občeljubljeni glavar g. Matija Grilj, kateremu se je g. predsednik zahvalil.

Sklenili smo sejo z običajnim vzklikom na našega svetlega cesarja.

Ker vlani, kakor i več let prej, cenjeni »Tovariš« od tod ni dobil poročila, dostavljam kakor se mi je povedalo, kaj se je vlani sklenilo. Mej drugim se je jednglasno sklenilo, naj ostane knjižnica vedno v Litiji. Še le 9 mesecev je minulo od onega časa, hoteli so užé nekateri svojo misel izpremeniti. Res čudno!

Le vplivu g. okr. glavarja se je zahvaliti, da se knjižnica ne preseli zopet za kake mesece drugam in se zogne nepotrebnim troškom. Knjigarna ostane tedaj v Litiji, a konec je pa i vsem drugim razmeram primeren! Arhivar naj bode Hotiški učitelj, kateri je 1½ uro oddaljen in predsednik menda še več, ko jedenkrat toliko, a knjižnica naj v Litiji počiva. Tako smo končali. Kake misli so me zvečer nudajale, naj opustim, ker se je nebo i pooblačilo.

Iz Logaškega okraja. Dné 2. avg. t. l. imamo učitelji Logaškega okraja svojo okrajno konferenco v Gerénjem Logatci. Mej navadnimi točkami dnevnega reda je tudi v posvetovanje o izdaji popisa šolskega okraja Logaškega. Pri tem ravno opozorim gg. učitelje na lauski ukaz sl. c. kr. okr. šol. sveta, kateri pravi, da ima vsak učitelj popisati svoj šolski okraj in ta popis prinesiti k učit. konferenci. Posvetovanje bode namreč le o tem, kako izdati in urediti ta popis.

Iz Ljubljane. Iz sej c. k. deželnega šolskega sveta v 2. in 26. dan junija t. l. Posvétuje se o načrtu za proračun o potrebščinah za stalne plače ljudskim učiteljem na Kranjskem za 1888. l. ter se ta nasvèt oddaja kranjskemu deželnemu odboru, da bode skrbel za plače. — Poročilo o preizkušnjah učiteljske sposobnosti meseca maja se jemlje na znanje. — Učiteljska služba v Dragi se vnovič razpiše. (Glej zadnjo str. dan. lista!) — Učiteljevi vdovi Katarini Japel-novi določi se pokojnina, četrtnina za pogreb in donesek k vzgoji trojih neprekrbljenih otrok. — Nekemu pomožnemu učitelju se namestu opraviilne dovoli nagrada. — Dovolj se, da se ustanovi enorazredna nova šola v Doboven. — Določj se 30. šolskim občinam podpora za zidanje novih šol 6000 gld., ki jih je kranjska hranilnica 1887. l. v ta namen darovala. — O ustanovi nove enorazredne ljudske šole v Kolovratu z začetkom prihodnjega šolskega leta poroča se kranjskemu deželnemu odboru, da to dovoli. — Deželnemu odboru se nasvetuje o ustanovah cesarja Franca Josipa tukajšnjim obrtniškim nadaljevalnim šolam za 1887. l. — Začasni učitelj na ljudski šoli v Starem Trgu pri Ložu, Mih. Poklukar, imenuje se definitivnim učiteljem za II. učiteljsko mesto tū. (Glej Premene pri učiteljstvu!) — Učitelju na c. k. vadnici dovoli se prva petletna doklada. — Reši se več pritožeb o kaznih za šolske zamude, potem prošenj za podpore in nagrade.

— Slovenski jezik na c. k. učiteljiščih v Ljubljani ima po odloku sl. ministertva za bogočastje in uk z dné 1. aprila 1881. l., št. 2178 te-le pravice: »1. V slovenskem učnem jeziku se ima poučevati a) na moškem učiteljišči: v veronauku, v slovenskem jeziku, v

matematiki in geometerskem risanju, v prirodoispi, v sadjereji in v specijelni metodiki teh nauk; b) na ženskem učiteljski: v veronauku, v slovenskem jeziku, v aritmetiki in geometerskem oblikoslovju, v ženskih ročnih delih in v specijelni metodiki teh nauk. — 2. V drugih naukih se ima poučevati v nemškem učnem jeziku. — 3. Pri pouku v petji se gre posluževati nemških in slovenskih pesni. — 4. Pri poučevanju v vseh drugih naukih naj se ozir jemlje, kar moči, na slovensko in nemško terminologijo in pri praktičnih vajah ter pisemenih izdelkih, ki so z njimi združeni, gre se ozirati primerno na oba deželna jezika.

— Včeraj in danes so vse tukajšnje srednje in ljudske šole končale šolsko leto, in začele so se počitnice, katere naj dobro teknejo učencem in učiteljem!

Premene pri učiteljstvu.

Na Kranjskem. Gosp. Miha Poklukar, II. učitelj v Starem Trgu pri Ložu, je za trdno postavljen. — Gospdč. Klementina Kos, zač. učiteljica v Begunjah nad Cirknico, gre v Šent-Vid pri Zatični na IV. učit. mesto.

Št. 768

okr. š. sv.

Razpis učiteljskih služeb.

Na enorazredni ljudski šoli v Dragi bode se z začetkom prihodnjega šolskega leta 1887/8. stalno ali začasno namestila učiteljska služba s 450 gld. letne plače, s 30 gld. opravnine in s prostim stanovanjem. Prosilci morajo dokazati, da so sposobni poučevati v slovenskem in nemškem učnem jeziku, ter naj svoje prošnje po uradnem potu vlagajo do 31. julija 1887. l. pri podpisnem c. k. okrajnem šolskem svetu.

C. k. okrajni šolski svet v Kočevji v 27. dan junija 1887. l.

Št. 387

okr. š. sv.

Na enorazredni ljudski šoli v Podgradu (Maichau) se bode stalno namestila učiteljska služba s 400 gld. letne plače in s stanovanjem. Prosilci naj svoje prošnje po uradnem potu vlagajo do 25. julija t. l. pri podpisnem c. k. okrajnem šolskem svetu.

C. k. okrajni šolski svet v Novem Mestu v 28. dan junija 1887. l.

„Slovstvena zgodovina v slovenski ljudski šoli“,

spisal **Janko Leban** (Gradimir), ljudski učitelj.

Ponatis iz „Učiteljskega Tovariša“, dobiva se v **Milic-evi tiskarni** posebej, in stane mehko vezana 30 kr., pod križnim zavitkom 5 kr. več, to je: 35 kr.

 Priporočamo jo učiteljem in učencem!

V J. R. Milic-evi tiskarni je ravnokar v tretjem natisu na svetlo prišla

Pesmaričica po številkah

za nežno mladino.

Sestavil **Anton Foerster.**

Cena 15 kr., po pošti 2 kr. več.

Vizitnice

na lepem in trdnem papirju, v različnih velikostih, natiskujejo se po najnižji ceni v tiskarnici J. R. Milic-a v Ljubljani. 100 komadov po 40, 50, 60, 70 kr. itd.